

אחרי כל ניקוי יש לשמן בזהירות את 2 קצוות הציר המרכזי, בין הדיסקיות ודפנות הגוף, בטיפונת שמן של מכוונת תפירה; עודף שמן יזיק לפעולת המפעם! כן צריך לשמן בזהירות ובטיפונת הנ"ל את ציר השסתום המחליק המחזיר ואת ציר הזרוע-המחזירה של מנגנון ההחזרה (ראה תמונה).

תדירות הטיפול הנ"ל תלויה במידה רבה בתנאי המשק. באיזור בו מרובה יותר האבק ובמכון בו מוגש מזון מרוכז בשעת החליבה, יש לנקות את המפעמים לעתים קרובות יותר. בדרך כלל יש צורך בניקוי חד-חדשי של מיכסה המפעם עם פתחי האויר, או ספוגי הסניון. את ניקוי פנים המפעם יש לבצע אחת לחודש או אחת לתקופה ארוכה יותר, בהתאם לתנאים המ- קומיים הנזכרים לעיל.

חי הברון

ה.מ.ב.

בקשר למפעם ההיידרופאלו ניתנו תחילה הוראות טיפול שונות. בכמה משקים הונתה שיטת ניקוי המפעם במים או בתמיסת דטרגנט; מתברר עכשיו ששיטה זו פסולה לחלוטין והזר- הרנו ע"י הייצרנים לא להנהיג אותה.

זהו הניקוי הנכון: ניקוי יבש, או ניקוי בבנוזין או בכוהל של חלקי המפעם הפנימיים; ניקוי גוף המפעם מבחוץ — במטלית יבשה או רטובה; ניקוי מכסה המפעם, אחרי הרחקתו מהגוף, בתמיסת ניקוי או במים, ובעזרת מברשת. יש להקפיד במיוחד על ניקוי יעיל של פתחי האויר שבמכסה. בדגמים הראשונים של המיכ- סים מורכבים שני ספוגים-מסננים, שיש להר- חיקם מהמכסה לשם ניקוי, לרחוץ היטב בתמי- סת ניקוי, ואחר כך לשטוף במים נקיים; כן יש להקפיד על כך שספוגים אלה יתייבשו עד לחליבה הבאה.

מכתב למערכת

קראתי בעיון רב תיאורו של זאב שצר (המדריך למכוונת חליבה) ב"משק-הבקר והחלב" מספר 93 על השירות למכוונת-חליבה בשבדיה, כפי שהתרחש בביקורו שם. לפי התיאור, הרי הפעולות הנעשות ע"י השירות הנ"ל הם בחלקם כאלה, המשחררים את בעל-המכון מכל דאגה לאחזקת הציד, אפילו לגבי הטיפולים האלמנטריים ביותר, כגון — רחיצת צינורות החלב מבחוץ, רחיצת קוור-הוואקום ועוד. לעומת-זאת זהות כל יתר הפעולות של השירות השבדי לאלה הנהוגות בשירות למכוונת-החליבה באיזור הגליל-העליון זה שנים רבות. הביקורת נעשת 2-3 פעמים בשנה (מחוץ למקרים דחופים במקרים של תקלות מיוחדות). ברוב הביקורים מתברר שיש צורך בהחלפת שמן, ניקוי פולסאטורים, החלפת אטמים וחלקי גומי שונים שהתבלו. הדברים נראים לכאורה, "פרוואיים" ביותר, אבל הסהם הגורמים לאי-תקינות בפעולת המכונה. כל חלקי החילוף הדרושים אנו מספקים ממחסן איזורי, וגם יחידת-חליבה ניידת מובאת למשק במקרה של צורך בתיקון המשאבה הקיימת. לדעתי, אין זה מסובך לארגן שירות כזה על בסיס איזורי, בהדרכת התאחדות מגדלי-בקר ובעזרתה הפעילה. זה גם לא קשור בהשקעת כספים רבים. טוב שהח' זאב למד את הדברים בשבדיה וזה רק מוכיח ש"אין נביא בעירו".

כפר-בלום, ינואר 1968

* ראה המאמר "בלימת צרת מחלות העטין", "משק הבקר והחלב", חוברת 89, עמ' 35 (המערכת).

מכתב ליעקב עצמון

ראשית — מגיע לך ישר-כוח על הערותיך לממצאיו של בר-ענן. תמיס-דעים אני איתך לחלוטין ובהזדמנות אחת הפגישות שלי עם בר-ענן אמרתי לו שעודף הביטחון, ללא ערעור, בכל הנוגע למסקנות בטיפוח עלול להטעות רבים שמקבלים כל מלה כתובה — כתורה. בנוסף לזה, עלולים גם להגיע לפסילת פרי רבייה שלגבי הערכתם הטיפוחית, רבה השפעתו של בר-ענן. עירערתי פעם על הוצאת הפר "תור" שבעדרנו, המונה 125 פרות, נוכחתי שהבנות האלה הן בין המצטיינות ביותר בתנובת החלב ובתנובת השומן, המתנוודת בין 200 ל-270 ק"ג בתקופת חליבה נורמאלית בהחלט, ובמיוחד חשוב לציין את מבנה הגוף הנחרד שלהן, היחלבותן הטובה מאוד ומזג נוח. לדעתי, הוצאת פר כזה לשחיטה היה מעשה פזיז וללא יישוב-דעת מספיק.

הנני מצרף כאן את רשימת כל בנות "תור", ומן הראוי לפרסמה לידיעת בוקרינו. אלעזר ישראלי

כפר-בלום, ינואר 1968